

ଏଲିୟା — ସଂଖ୍ୟା ନଅ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ମିଥ୍ୟା କହିଲେ

Jeff Pippenger

2023-10-11

ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାଟିକୁ “ଏକ ମିଥ୍ୟା କହୁଥିବା ଆତ୍ମା” ବିଷୟକ ଏକ ଅନୁକ୍ଷେପ ସହ ଶେଷ କରିଥିଲୁ। ନିମ୍ନରେ ସେହି ଅନୁକ୍ଷେପରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦିଆଯାଇଛି।

“ଅପବିତ୍ରୀକୃତ ସେବକମାନେ ନିଜେକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସଜାଇ ରଖୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକେ ଶ୍ୱାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଓ ଏହି ଜଗତର ଦେବତାଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି। ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଦାବିକୃତ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ବାରମ୍ବାର ଆଲିଙ୍ଗନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା କହନ୍ତି, ‘ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର’। ଏହି ପଲ୍ଲୀଗୁଡ଼ିକ ପଢୁଥିବା ସମସ୍ତେ ସଚେତନ ହେଉଛନ୍ତୁ। ଶୟତାନ ସେ କ’ଣ କରିପାରିବ, ତାହା ବିଷୟରେ ନିଜ ଦାବି କରିଛି। ସେ ଭାବୁଛି ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ—ତାଙ୍କର କଳିସିଆରେ ଯେ ଏକତା ବର୍ତ୍ତମାନ ରହିପାରେ—ତାହାକୁ ସେ ଭଙ୍ଗ କରିଦେବ। ସେ କହେ, ‘ମୁଁ ବାହାରିଯିବି ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପାରିବି ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମିଥ୍ୟାଭାଷୀ ଆତ୍ମା ହେବି, ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ, ନିନ୍ଦା କରିବାକୁ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ।’ ଯେ କଳିସିଆ ମହାନ ଆଲୋକ, ମହାନ ପ୍ରମାଣ ପାଇଛି, ସେହି କଳିସିଆ ଯଦି କପଟ ଓ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟର ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ, ତେବେ ସେହି କଳିସିଆ ପ୍ରଭୁ ପଠାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବ, ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଅଯୁକ୍ତିସଂଗତ ଦାବି, ମିଥ୍ୟା ଧାରଣା, ଓ ମିଥ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ। ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ଖତା ଉପରେ ହସେ, କାରଣ ସେ ସତ୍ୟ କ’ଣ ତାହା ଜାଣେ।” Testimonies to Ministers, 409.

“ଛଳନା ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟର ପୁଅକୁ ସେହି କଳିସିଆ ଆଶ୍ରୟ ଦିଅ, ଯାହା ବହୁତ ଆଲୋକ, ବହୁତ ପ୍ରମାଣ ପାଇଥିଲା; ଏବଂ ସେହି କଳିସିଆ ପ୍ରଭୁ ପଠାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ସର୍ବାଧିକ ଅଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଉଚ୍ଚିମାନଙ୍କୁ, ମିଥ୍ୟା ଅନୁମାନମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ।” 1863 ମସିହାରେ, ମିଲରୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିବା ଅଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ପଦ୍ଧତିକୁ ‘ଫେରି’ ଗଲା ଏବଂ ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର ସାତ ସମୟ ବିଷୟରେ ଝିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ପରିଚୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା। ‘ଫେରିଯିବା’ ବିଷୟଟି ସଂଖ୍ୟାପୁସ୍ତକ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକୁ ଚୟନ କରି ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତ କରିଥିଲେ।

ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଆସ, ଆମେ ଜଣେ ଅଧିନାୟକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା, ଏବଂ ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବା। ଗଣନା 14:4।

ପନ୍ଦରତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଆସିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ “ଫେରିବେ” ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦକୁ “ଫେରିବା” ବିଷୟଟିକୁ ମଧ୍ୟ ଯିରିମିୟା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ।

ମୁଁ ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭାରେ ବସିନଥିଲି, କିମ୍ବା ଆନନ୍ଦ କରନ୍ନଥିଲି; ତୁମ ହାତର କାରଣରୁ ମୁଁ ଏକାକି ବସିଥିଲି, କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ ଆକ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛ। ମୋର ବେଦନା କାହିଁକି ନିରନ୍ତର, ଏବଂ ମୋର ଘାତ କାହିଁକି ଅନାରୋଗ୍ୟ, ଯାହା ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଅସ୍ମୀକାର କରେ? ତୁମେ କି ନିଷ୍ପତ୍ତ ଯା ମୋ ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ବାଦୀ ପରି, ଏବଂ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଇଥିବା ଜଳପ୍ରବାହ ପରି ହେବ? ଏହିକାରଣେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଫେରିଆସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ସାମ୍ନାରେ ଦଣ୍ଡ ଯମାନ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟ ରୁ ମୂଲ୍ୟ ବାନକୁ ବାହାର କର, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ମୁଖ ପରି ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବା ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦୃଢ଼ ପିତଳର ପ୍ରାଚୀର କରିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତୁମ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେବେ

ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି, ତୁମକୁ ରକ୍ଷା । କରିବାକୁ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସଦାପ୍ର ଭୁକ୍ତ । ଯିରିମିୟା 15:17-20.

ସମ୍ଭବତଃ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ନଯିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ସବୁଠୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଚିତ୍ରଣ ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ କାହାଣୀରେ ମିଳେ, ଯିଏ ଉତ୍ତରର ଦଶଗୋତ୍ରର ପ୍ରଥମ ରାଜା ଯେରୋବୋଆମଙ୍କୁ ଚିରସ୍କାରର ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ତାହାପରେ ରାଜା ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ସହିତ ଘରକୁ ଆସ, ନିଜକୁ ସତେଜ କର, ଏବଂ ମୁଁ ତୋତେ ଏକ ପୁରସ୍କାର ଦେବି । କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମେ ତୁମ ଘରର ଅର୍ଥାଂଶ ମୋତେ ଦିଅ, ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଭିତରକୁ ଯିବି ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ରୁଚି ଖାଇବି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପାଣି ପିବି ନାହିଁ । କାରୁଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଏପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏହା କହି, ରୁଚି ଖାଅ ନାହିଁ, ପାଣି ପିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେ ପଥରେ ଆସିଥିଲୁ ସେହି ପଥରେ ପୁଣି ଫେରିଯାଅ ନାହିଁ । ଏହିପରି ସେ ଅନ୍ୟ ପଥରେ ଚାଲିଗଲେ, ଏବଂ ଯେ ପଥରେ ସେ ବେଥେଲକୁ ଆସିଥିଲେ ସେହି ପଥରେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୩:୭-୧୦ ।

ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କୁ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେ ଯେ ପଥରେ ଆସିଥିଲେ ସେହି ପଥରେ ଫେରିବେ ନାହିଁ । ସାର୍ବସ୍ୱଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦରୁ ମିଳିରାଜତ୍ୱଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିକ୍ତ ବାହାରିଆସିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଫେରିବାକୁ ଥିଲେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଯେ ପଥରେ ଆସିଥିଲେ ସେହି ପଥରେ ଫେରିବା ଉଚିତ୍ତନୁହେଁ, ତଥାପି ଯେରୋବୋୟାମର ରାଜ୍ୟର ଜଣେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ତାଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ, ଇଶ୍ବର କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଫେରିଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଇଶ୍ବରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ଠିକ୍ ସେହି କାମଟି କଲେ । ସେ ଯେ ପଥରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ବାଇବେଲ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କୁହେ ଯେ ସାମାରିୟାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ମିଥ୍ୟା କହିଥିଲା ।

ଏହି ସମୟରେ ବେଥେଲରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ବସୁଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ ଆସି ସେହି ଦିନ ବେଥେଲରେ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଲୋକ କରିଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କହିଦେଲେ; ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କହିଦେଲେ । ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ କେଉଁ ପଥେ ଗଲା? କାରଣ ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଲୋକ କେଉଁ ପଥେ ଯାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ ତାହା ଦେଖୁଥିଲେ । ଏବଂ ସେ ନିଜ ପୁଅମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ପାଇଁ ଗଧାକୁ ଜିନ ବାନ୍ଧ । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗଧାକୁ ଜିନ ବାନ୍ଧିଦେଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାରେ ଚଢ଼ି, ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଓକ୍ ଗଛ ତଳେ ବସିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇଲେ; ତାହାପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଇଶ୍ବରଙ୍କ ଲୋକ ତୁମେ କି? ସେ କହିଲେ, ମୁଁ । ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ସହିତ ଘରକୁ ଚଲ, ଏବଂ ରୁଚି ଖାଅ । କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଫେରିପାରିବି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମ ସହିତ ଭିତରକୁ ଯିବି ନାହିଁ; ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ରୁଚି ଖାଇବି ନାହିଁ କିମ୍ବା ପାଣି ପିଇବି ନାହିଁ; କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ କୁହାଯାଇଥିଲା, ତୁମେ ସେଠାରେ ରୁଚି ଖାଇବ ନାହିଁ, ପାଣି ପିଇବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେ ପଥେ ଆସିଥିଲା, ସେହି ପଥେ ଫେରିବ ନାହିଁ । ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପରି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, ତାଙ୍କୁ ତୁମ ସହିତ ତୁମ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେଇଆସ, ଯେଣୁ ସେ ରୁଚି ଖାଉ ଏବଂ ପାଣି ପିଇ । କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କହିଲେ । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଫେରିଗଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘରରେ ରୁଚି ଖାଇଲେ, ଓ ପାଣି ପିଇଲେ । 1 ରାଜାବଳୀ 13:11-19 ।

ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ ବକ୍ତା । ସାମାରିୟାର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ ବକ୍ତା । ସହିତ ଭୋଜନ କଲେ ଓ ପାନ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଏକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ ବକ୍ତା । ସେ ର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟା ନ କଲେ । ସେ ସନ୍ଦେଶକୁ ସେ ସେହି ଦିନେ ନିଷ୍ପାପୂର୍ବକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଫେରିବାକୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ତାହା କଲେ । ସିଷ୍ଟର ହେଲେ ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି "ଛଳନା ଓ ମିଥ୍ୟା । ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯ ର ପୁତ୍ର କୁ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ଆତିଥ୍ୟ ଦେଇଥାଏ, ଯାହା ପାଖରେ ମହାନ ଆଲୋକ, ମହାନ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି, ତେବେ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରଭୁ

ପଠାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବ।” ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ଦୃଢ଼ ତାହାର ମହିମାକୁ ଲାଭ କରିଥିବା ପ୍ରକାଶମାନ କରିଥିଲା। 1840 ମସିହାରେ, ପ୍ରଥମ ଦୃଢ଼ ସନ୍ଦେଶକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶନ ସ୍ଥଳରେ ବହନ କରାଯାଇଥିଲା।

“ଆମ ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ମହାମହିମା ସହ ଶୀଘ୍ର ଆଗମନର ସୁସମ୍ଭାବ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ 1840 ମସିହାରେ ଏହାର ଘୋଷଣାରେ ଅନେକ ସ୍ୱର ଉତ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା।” Manuscript Releases, volume 9, 134.

ତାହାର କିଛି ସମୟ ପରେ, ମିଲେରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ ପୁନର୍ବାର ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ ପଦ୍ଧତିଗାସ୍ତର “ମିଥ୍ୟା” ପାଖକୁ ଫେରିଗଲା, ଏବଂ ବିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଇଶ୍ୱର ପଠାଇଥିବା “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ”କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲା। ସେମାନେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୋଶାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ଏବଂ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା “ମିଥ୍ୟା” ଶେଷରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଉଥିବା “ମିଥ୍ୟା”କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ସେହି “ମିଥ୍ୟା” ଯାହା ଲାଓଦିକିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ ଉପରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭ୍ରମ ଆଣିଥାଏ।

ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧର୍ମର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଚାରଣା ସହିତ; କାରଣ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ସତ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେ ନାହିଁ। ଏହି କାରଣରେ ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମୋହ ପଠାଇବେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ; ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେହି ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିନେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଲେ। ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୨:୧୦-୧୨।

ଆମେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଯେ ସମୟରେ ଶାସନ କରେ, ସେହି ଅବଧୂରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍‌ବାଦର ଶିଂ ଓ ରିପବ୍ଲିକାନିଜ୍‌ର ଶିଂର ସମାନ୍ତର ଇତିହାସମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତୀକରୂପେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଭୂମିକାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆମେ ପ୍ରୟାସ କରୁଛୁ। 1863 ମସିହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ଏକତ୍ର କରିବାରେ ଯେ କଷ୍ଟ ହୁଏ, କମ୍ ସେ କମ୍ ମୋ ପାଇଁ, ସେଥିରୁ କାରଣ ହେଉଛି ଏପରି ବିଭିନ୍ନ ପରସ୍ପର-ସମ୍ବନ୍ଧିତ ରେଖାମାନ, ଯେଗୁଡ଼ିକ “ପରିବଳିତ ଚର୍ଚ୍ଚ” ବୋଲି ଧାରଣାର ସୀମାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ। ସରଳ ଓ ସିଧାସଳଖ ଚର୍ଚ୍ଚ ସଦା ସର୍ବୋତ୍ତମ ପଦ୍ଧତି; କିନ୍ତୁ ଦୈବୀ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଏକ କଠିନ କାମ, କାରଣ ସେମାନେ ବାଇବେଲରେ “ଏଠାରେ ଥୋଡ଼ା ଓ ସେଠାରେ ଥୋଡ଼ା” ଭାବରେ ମିଳେ।

ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବେ? ଏବଂ କାହାକୁ ଉପଦେଶ ଦୁଃଖାଇବେ? ଯେମାନେ ଦୁଧରୁ ଛୁଟାଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ତନରୁ ଅଲଗା କରାଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ। କାରଣ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପକ୍ତି ଉପରେ ପକ୍ତି, ପକ୍ତି ଉପରେ ପକ୍ତି; ଏଠାରେ ଅନ୍ଧ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଅନ୍ଧ। ଯିଶାୟ ୨୮:୨, ୧୦.

ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପାଠକବର୍ଗରେ କେହି ସେହି ପ୍ରାଥମିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ପରିଚିତ ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଆପଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ନବୀନ, ସେତେବେଳେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। ଏହି ଲେଖାରେ ଯେ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସାରାଙ୍କିତ ଅବଲୋକନ ଦେବାକୁ ମୁଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଛି, ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ହବକ୍‌କଙ୍କ ତାଲିକାମାନଙ୍କରେ ମିଳିବ। ମୁଁ ଯେପରି ‘ପ୍ରରୋଷ ଚର୍ଚ୍ଚ’ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି ବୋଲି ଶୁଣାଯିବ, ସେହି ଆଶଙ୍କାରୁ, ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ସେଠାକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛୁ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଗୁଆଁରୁ କହିଦେବି।

୧୮୭୩ ମସିହାରେ, ଲାଓଦିକୀୟ ମିଲରୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ ଇର୍ଷାର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲା। ଇର୍ଷାର ସେହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍‌ର ଚାରି ପିଢ଼ାର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଏବେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ତୁମ ଆଖି ଉଠାଅ।” ତେଣୁ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ମୋର ଆଖି ଉଠାଇଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ବେଦୀର ଫଟକର ପ୍ରବେଶସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଏହି ଇର୍ଷାର ପ୍ରତିମା ଥିଲା। ଯିହ୍‌ଜେଲ ୫:୫।

ସପ୍ତ ମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ କଲିସିଆର ଚାରି ପିଢ଼ିକୁ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯିହିକି ଏଲ ଆଠମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରଧାନ ସନ୍ଦେଶ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବି ଏବଂ ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି, ଆଠମ ଅଧ୍ୟାୟ

ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାହା ପ୍ରବେଶ କରାଏ। ଯିହିଜ୍-ଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାହାରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଲାଗି ନକ୍ଷୁ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ *Testimonies*, ଖଣ୍ଡ ପାଞ୍ଚ ରେ, ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ୟାଲର୍ ଏହି ସତ୍ୟ କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି। ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ୟାଲର୍ଙ୍କ ମତାମତମାନରେ ସେ ମୁଦ୍ରା ଲାଗି ନ ଘଟିବାବେଳେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବା ଉପାସକମାନଙ୍କ ର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମେତ କରାଯାଇଛି। ଯିହିଜ୍-ଏଲ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକେ କାମ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ ଶ୍ରେଣୀ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରକରେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଠମ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାହାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

“ଯେ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ପତନ ପାଇଁ ବିଷଣୁ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଶୋକ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ବିନା ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବେ। ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଦୂତମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ବଧାସ୍ତ ରହିଛି, ଏହି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି: ‘ତୁମେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ଯାଇ ପ୍ରହାର କର; ତୁମର ଚକ୍ଷୁ କୌଣସି କ୍ଷମା ନ କରୁ, ନାହିଁ କି ତୁମେ ଦୟା କରିବା: ବୃକ୍ଷ ଓ ଯୁବକ, କୁମାରୀମାନେ, ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯାହାଉପରେ ଚିହ୍ନ ଅଛି, ସେହି କୌଣସି ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ରାତ୍ମାରୁ ଆରମ୍ଭ କର। ତାହାପରେ ସେମାନେ ଗୃହର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।”

“ଏଠାରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଚର୍ଚ୍ଚ—ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ରାତ୍ମା—ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଆଘାତକୁ ଅନୁଭବ କଲା। ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ବହୁତ ଆଲୋକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଜନସମୂହର ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱାର୍ଥର ରକ୍ଷକ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ଭରସାକୁ ଧୋକା ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହି ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଆତ୍ମେ ଆଉ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ। ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛି। ଏହି କଥାମାନ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି: ପ୍ରଭୁ ନ ଭଲ କରିବେ, ନ ମନ୍ଦ କରିବେ। ସେ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡରେ ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ସନ୍ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଳୁ। ଏହିପରି ‘ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା’ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ରବ, ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କେବେ ତୁରାସଦୃଶ ନିଜ ସ୍ୱର ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଯାକୁବର ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ। ଏହି ମୂକ କୁକୁରମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଭୁଲିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ, ସେମାନେହି କରୁଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିଶୋଧକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ପୁରୁଷ, କୁମାରୀମାନେ ଓ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାସାଥରେ ନିଷ୍ଠୁ ହୋଇଯାନ୍ତି।” Testimonies, volume 5, 211.

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ—“କଳିସିଆ”କୁ—ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ଚାରି ପିଢ଼ିର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଥିବା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

ଏବଂ ସେ ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଭିତର ଆଙ୍ଗନକୁ ନେଲେ; ଏବଂ ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାରପଥରେ, ମଣ୍ଡପ ଓ ବେଦୀର ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ଜଣ ପୁରୁଷ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ପିଠି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରଦିଗକୁ, ଏବଂ ମୁହଁ ପୂର୍ବଦିଗକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ପୂର୍ବଦିଗକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ। ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁମେ ଏହା ଦେଖିଲା କି? ଯିହୁଦାର ଗୃହ ପାଇଁ ଏହା କି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚୁକ୍ତ କଥା, ଯେ ସେମାନେ ଏଠାରେ ଏହି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରୁଛନ୍ତି? କାରଣ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ହିଂସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ମୋତେ କ୍ରୋଧିତ କରିବାକୁ ଫେରିଆସିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଦେଖ, ସେମାନେ ନାକକୁ ଶାଖା ଧରୁଛନ୍ତି। ଏହିହେତୁ ଆମି ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧାଗ୍ନିରେ ବ୍ୟବହାର କରିବି; ମୋର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷମା କରିବ ନାହିଁ, ନାହିଁ ଆମି ଦୟା କରିବି; ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ମୋ କାନରେ ଜ୍ୱନନ କଲେ ମଧ୍ୟ, ତଥାପି ଆମି ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ। ଯିହିଜ୍-ଏଲ 8:16-18.

ଦଶ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରତିବେଦନ ସହ ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେହିପରି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିବା ବିଦ୍ରୋହର ପଚାଶ ନେତା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରି “ଉତ୍ତେଜିତ” କରିଛନ୍ତି। ରବିବାର ନିୟମଟି ହେଉଛି ସେହି “ଉତ୍ତେଜନାର ଦିନ”, ଯାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଙ୍ଗାମାନେ ଆଗକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରନ୍ତି। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ସମୟରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, କାରଣ ଏହା କେବଳ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବା ସହିତ ତାହାର ବିସ୍ତାର କରୁଛି।

“ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ର ଏହି ମୋହର ଲଗାଇବା [ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତ] ସେହି ଏକେ ବିଷୟ ଯାହା ଯିହିଜେ ଲଲଙ୍କୁ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା।” Testimonies to Ministers, 445.

1863 ମସିହାରେ, ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟର ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀ ଅରଣ୍ୟମାଧ୍ୟରେ ତାହାର ଭ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କଲା। 1863 ମସିହାରେ ଇର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମାକୁ ପରିଚିତ କରାଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ହେଉଛି ଆହରୋଣଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରା। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା, ସେହିଟି ଏକ ପଶୁର ପ୍ରତିମା ଥିଲା, ଏବଂ ସେହିଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଥିଲା। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବାବିଲୋନର ପ୍ରତୀକ, ତେଣୁ ଆହରୋଣଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରା ବାବିଲୋନର ପଶୁର ପ୍ରତିମା ଥିଲା। ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ କେବଳ ଏଭଳିଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି—କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗ, ଯେଉଁଥିରେ ସେହି ସମ୍ପର୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଳିସିଆର ହାତରେ ରହେ।

“କିନ୍ତୁ ‘ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି’ କ’ଣ? ଏବଂ ଏହା କିପରି ଗଠିତ ହେବ? ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦୁଇ-ଶିଳା ବିଶିଷ୍ଟ ପଶୁ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ପଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ। ଏହାକୁ ‘ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି’ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ। ତେଣୁ, ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି କେମିତି ଅଟେ ଏବଂ ଏହା କିପରି ଗଠିତ ହେବ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମେ ପଶୁର ନିଜସ୍ଵ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ—ଅର୍ଥାତ୍ ପାପାସୀ—ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।”

“ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ କଳିସିଆ ସୁସମାଚାରର ସରଳତାରୁ ଦୂରେ ସରି ଅନ୍ୟଧର୍ମୀୟ ଆଚାର ଓ ପ୍ରଥାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିକୁ ହରାଇଦେଲା; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିବେକକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ସମର୍ଥନ ଖୋଜିଲା। ଏହାର ପରିଣାମ ହେଲା ପାପାସୀ—ଏମିତି ଏକ କଳିସିଆ, ଯାହା ରାଜ୍ୟଶକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲା ଏବଂ ନିଜ ସ୍ଵାର୍ଥସାଧନ ପାଇଁ, ବିଶେଷକରି ‘ବିଧର୍ମ’-ର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ପାଇଁ, ତାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲା। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ, ଧାର୍ମିକ ଶକ୍ତିକୁ ଏପରିଭାବେ ନାଗରିକ ସରକାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରକୁ ମଧ୍ୟ କଳିସିଆ ନିଜ ସ୍ଵାର୍ଥସାଧନ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବ।” The Great Controversy, 443.

ଆରୋନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତିଆରି ହୋଇଥିବା ବଛୁରଟି, ମୋଶା ଦଶ ଆଞ୍ଜା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା। ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଞ୍ଜା ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ନିଷେଧ କରେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଇର୍ଷ୍ୟାଳୁ ଇଶ୍ଵର ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵଭାବର ଏକ ଆଂଶିକ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ମଧ୍ୟ ସମାବେଶ କରେ।

ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା, କିମ୍ବା ଉପରେ ଆକାଶରେ ଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁର, କିମ୍ବା ତଳେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁର, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ତଳେ ଜଳରେ ଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ସଦୃଶ୍ୟ କିଛି ବନାଇବ ନାହିଁ। ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମର ପରମେଶ୍ଵର, ଏକ ଇର୍ଷ୍ୟାଳୁ ପରମେଶ୍ଵର, ଯେମାନେ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗଣଙ୍କର ଅଧର୍ମକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଆସୁଛି; ଏବଂ ଯେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ମୋର ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସହସ୍ର ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛି। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 20:4-6।

ଆହାରୋନଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ହେବାରୁ, ଇର୍ଷ୍ୟାର ଏକ ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ; କାରଣ ସେହିଥିରୁ ସେହି ଧର୍ମସଙ୍ଗତ କ୍ରୋଧ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ମୋଶାଙ୍କୁ ଦଶ ଆଞ୍ଜାର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ଫଳକକୁ ଫିଙ୍ଗି ଭାଙ୍ଗିଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା। ଆମର ଭବେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଦେଖାଇବା ଯେ, 1863 ମସିହାର ଜାଲିଆତ ଚାର୍ଟଟି ଆହାରୋନଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ହୋଇଥିଲା। ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇର୍ଷ୍ୟା ଆହାରୋନଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; କାରଣ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରଟି ଏକ ମିଥ୍ୟା ଦେବତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିଲା। ସେହି ବଛୁରଟି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ଜାଲିଆତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଥିଲା। ଆହାରୋନ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହା ସେହି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟ ଦାସ୍ୟତାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ମୋଶା ଯେ ଦୁଇଟି ଫଳକ ଭାଙ୍ଗିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଏକ “ପ୍ରତିଲିପି” ଥିଲା—ସେହି ଇଶ୍ଵର, ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ। 1863 ମସିହାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଜାଲିଆତ ଚାର୍ଟଟି ଇର୍ଷ୍ୟାର ଏକ ପ୍ରତିମା, କାରଣ ଏହା ହବକୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ଦୁଇଟି ଫଳକକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଇଥିଲା, ମୋଶାଙ୍କ ଶପଥର ସାତଥରକୁ ଅପସାରଣ କରିଦେଇ।

“ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ 1843 ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ଯେ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସେ ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ଥିଲା; ଯେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଏକ ଭୁଲକୁ ଆବୃତ୍ତ କରି ରଖିଥିଲା, ଯେପରି କେହି ତାହାକୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ହଟାଯାଇନଥିଲା।” Early Writings, 74, 75.

ଏହା ସହିତ, ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ 1843 ଚାର୍ଟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରିବାର ଆଜ୍ଞାରେ “ପ୍ରେରଣା ବ୍ୟତୀତ” ବୋଲି ଯୋଗ୍ୟତାସୂଚକ ଶବ୍ଦ ଯୋଡ଼ିଆଣ୍ଟି ।

“ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ପୁରୁଣା ଚାର୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରେରଣା ବ୍ୟତୀତ ତାହାର ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର କିମ୍ବା ସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ଚାର୍ଟର ଚିତ୍ର ଓ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଦେବଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟାନୁସାରେ ଯେପରି ଥିବା ଉଚିତ୍, ସେପରି ଥିଲା, ଏବଂ କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ତ୍ରୁଟି ଉପରେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ରହି ତାହାକୁ ଆବୃତ୍ତ କରି ରଖିଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ହଟାଯିବ ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ତାହାକୁ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ।” Spalding and Magan, 2.

ଓଟିସ୍ ନିକଲଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ଜେମ୍ସ୍ ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ବସବାସ କରୁଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ନିକଲ୍ ପରିବାର 1850 ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନିର୍ମାଣ କଲେ । 1850 ଚାର୍ଟରେ ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ବିଷୟ “ପରିବର୍ତ୍ତିତ” ହୋଇଥିଲା, ସେହିଥିଲା 1843 ଚାର୍ଟରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ‘1843’ ବର୍ଷର ସ୍ଥାନରେ ‘1844’ ବର୍ଷ ବିଦ୍ୟମାନ ହେବା । ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ବିଷୟ “ପରିବର୍ତ୍ତିତ” ହୋଇଥିଲା, ସେହିଥିଲା ସେହି “ଭୁଲ”ର ଏକ ସୁଧାରଣା, ଯାହା ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ହସ୍ତ ରଖିଥିଲେ । ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳ୍ପୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ସେହି ଘରରେ ନିଜେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ 1843 ଚାର୍ଟ “ପରିବର୍ତ୍ତିତ” ହୋଇ 1850 ଚାର୍ଟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର ସାତ କାଳ ସେହି ଚାର୍ଟରେ ଅବିଚଳ ଭାବରେ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିଥିଲା, ଯେପରି ଏହା 1843 ଚାର୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳ୍ପୀମାନଙ୍କ ପହେଲିକାର ଆଉ ଏକ ଅଂଶକୁ ସମାବେଶ କରେ, କାରଣ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଧର୍ମ ଘଟେ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଅଧର୍ମକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ପିତାଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣନା କରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ପିତାଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣନା କରନ୍ତି । 1863 ସନ ସେଭେନ୍-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଚାରି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପିତାଙ୍କ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ସମାପ୍ତି ଘଟିଥିଲା ।

ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ଦୁଇଟି ପଟିଆ ହବକ୍‌କ୍‌କଙ୍କର ଦୁଇଟି ପଟିଆ ପ୍ରତୀକ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟର ଦୁଇଟି ଦୋଳିତ ରୁଟିର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ପବିତ୍ରାଲୟାୟ ସେବାରେ ଏକମାତ୍ର ଏପରି ଉତ୍ସର୍ଗ ଥିଲା ଯାହାରେ ପାପ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଦଶ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି, ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ଉତ୍ତେଜନ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି, ଏବଂ ମିଲରାଇଟ୍‌ମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଚାର୍ଟର ଇତିହାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି—ଏ ସବୁ ଶେଷରେ ପରବର୍ଷାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉତ୍ତେଜନର ତୃତୀୟ ପ୍ରକାଶର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟର ଦୁଇଟି ଦୋଳିତ ରୁଟି ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରୁଆଲିଶ୍ ହଜାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପରବର୍ଷା ସମୟରେ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୁଅନ୍ତି ।

ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ଦୋଳ-ରୁଟିମାନଙ୍କୁ “ଖମିର” ସହିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥିଲା; ଏହି ଖମିର ପାପର ପ୍ରତୀକ, କିନ୍ତୁ ପୋଡ଼ିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାଦ୍ୱାରା ସେହି ଖମିର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ମଧ୍ୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକସମୂହ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିପଡୁଥିଲେ, ସେ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, “ଫରୀଶୀମାନଙ୍କର ଖମିରରୁ ସାବଧାନ ରୁହ, ଯାହା କପଟତା ଅଟେ ।” ଲୁକ 12:11

ତରଳିତ ରୋଟିମାନେ ପ୍ରଥମ ଫଳର ଏକ ନିବେଦନ ଥିଲେ ।

ତୁମେ ତୁମ ନିବାସସ୍ଥାନରୁ ଦୁଇ ଦଶାଂଶ ମାପର ଦୁଇଟି ଦୋଳାର୍ପଣର ରୁଟି ବାହାର କରି ଆଣିବ; ସେଗୁଡ଼ିକ ସୁନ୍ଥ ମଇଦାରୁ ହୋଇଥିବ; ସେଗୁଡ଼ିକ ଖମିର ସହିତ ପକାଯିବ; ସେଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଫଳ । ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା 23:17 ।

ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାର ଜଣ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଥମ ଫଳର ନିବେଦନ ଅଟନ୍ତି ।

ଏବଂ ମୁଁ ଚାହିଁଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସିଓନ ପର୍ବତ ଉପରେ ମେଷଶାବକ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଲକ୍ଷ ତୁଆଳିଶ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ଲଳାଟରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଲିଖିତ ଥିଲା । ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା ବହୁ ଜଳର ଧ୍ୱନି ସଦୃଶ, ଏବଂ ମହା ମେଘଗର୍ଜନର ଧ୍ୱନି ସଦୃଶ; ଏବଂ ମୁଁ ବୀଣାଧାରୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବୀଣା ବଜାଉଥିଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ, ଚାରି ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଯେପରି ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ; ଏବଂ ସେହି ଗୀତଟି କେହି ଶିଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କେବଳ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ତୁଆଳିଶ ହଜାର, ଯେମାନେ ପୃଥିବୀରୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ କଳ୍ପକ୍ଷିତ କରିଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କୁମାର । ଏମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେଠାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । ଏମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଏବଂ ମେଷଶାବକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଫଳସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି ଛଳ ପାଇଯାଇନଥିଲା; କାରଣ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦୋଷ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:1-5 ।

ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଯେଉଁ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ କେବେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ନାହିଁ, ଯାହା ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ସେମାନେ ପାପକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜୟ କରିଥିବେ; କାରଣ ତୁଚ୍ଛର ଦୃଢ଼ତା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶାଯାଇଥିବା ଶୋଧନର ଅଗ୍ନି, ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଖମିରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପକାଇ ବାହାର କରି ଦୂର କରିଦେଇଥାଏ ।

ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଦୃଢ଼ତା ପଠାଇବି, ଏବଂ ସେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଖୋଜୁଛ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ; ଅର୍ଥାତ୍ ତୁଚ୍ଛର ଦୃଢ଼ତା, ଯାହାଙ୍କୁ ନେଇ ତୁମେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ; ଦେଖ, ସେ ଆସିବେ, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଦିନକୁ କିଏ ସହି ପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳେ କିଏ ଦାଢ଼ି ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ଶୋଧକର ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ, ଏବଂ ବସ୍ତ୍ରଧୋଇଆଙ୍କର କ୍ଷୀର ସଦୃଶ; ଏବଂ ସେ ରୂପାକୁ ଶୋଧନ ଓ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ବସିବେ; ସେ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧନ କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକତାରେ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି । ତାହା ପରେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମର ନିବେଦନ ପୁରାତନ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପରି, ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପରି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ହେବ । ମଲାଖୁ 3:1-4 ।

“ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି” ଥିବା ନିବେଦନଟି ହେଉଛି ଦୁଇଟି ରୁଚିର ପେକ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ଦୋଳନ-ନିବେଦନ । ଏହାକୁ ଏକ ନିବେଦନ ଭାବେ ଉପରକୁ ଉଠାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେମାନେ ରାସ୍ତାରେ ହତ୍ୟା ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା-ସଂକଟର ଆରମ୍ଭରେ ଏକ ପତାକାରୂପେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠାଯାନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ଆହାରୋନ ନିଜର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ସେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ସେହି ବସ୍ତ୍ରରଟିହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିବା ଦେବତାମାନେ; ଏବଂ ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସବ ଘୋଷଣା କଲେ ।

ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହାତରୁ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଖୋଦାଇର ଏକ ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଆକାର ଦେଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଏକ ଢାଳା ବସ୍ତ୍ରର ରୂପରେ ତିଆରି କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଏହିମାନେ ତୁମ ଦେବତା, ଯେମାନେ ତୁମକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ଉପରକୁ ଆଣିଲେ । ଏବଂ ଆହାରୋନ ଏହା ଦେଖିଲେ, ସେ ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଏବଂ ଆହାରୋନ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, ଆସନ୍ତାକାଲି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ପର୍ବ ହେବ । ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩୨:୪, ୫ ।

ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଥମ ରାଜା ଯେରୋବୋଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଦୁଇଟି ସହରରେ ଏକ ଜାଲିଆତିପୁଣ୍ୟ ଉପାସନା-ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳିତ କଲେ,

ଆହରୋନଙ୍କ ପରି ସେହି ଏକେ ଘୋଷଣା କରି ଦାବି କଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ର ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବାସ୍ତୁର ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିବା ଦେବତାମାନେ, ଏବଂ ଆହରୋନ କରିଥିବା ପରି ଏକ ଜାଲିଆଡ଼ିପୁଣ୍ୟ ପର୍ବ ମଧ୍ୟ ବିଧିବଦ୍ଧ କଲେ।

ଏବଂ ଯିରୋବୋଆମ ନିଜ ହୃଦୟରେ କହିଲା, “ଏବେ ରାଜ୍ୟ ଦାଉଦର ବଂଶକୁ ଫେରିଯିବ; ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଉପରକୁ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୁଦାର ରାଜା ରିହୋବୋଆମଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରି, ପୁଣି ଯିହୁଦାର ରାଜା ରିହୋବୋଆମଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବେ।” ଏହିହେତୁ ରାଜା ପରାମର୍ଶ କରି ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବାସ୍ତୁର ତିଆରି କଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ ଯେଉଁଠାରେ ଉପରକୁ ଯିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଦେଖ, ଏହିମାନେ ତୁମର ଦେବତା, ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ଉପରକୁ ଆଣିଥିଲେ।” ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏକ ବେଥେଲରେ ରଖିଲା, ଓ ଅନ୍ୟତକ ଦାନରେ ସ୍ଥାପନ କଲା। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାପ ହେଲା; କାରଣ ଲୋକମାନେ ସେହି ଗୋଟିଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲା, ଓ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ ଏମନ୍ତି ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାଜକ କଲା। ଏବଂ ଯିରୋବୋଆମ ଅଷ୍ଟମ ମାସରେ, ମାସର ପନ୍ଦରତମ ଦିନରେ, ଯିହୁଦାରେ ଥିବା ପର୍ବ ସଦୃଶ ଏକ ପର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲା, ଏବଂ ସେ ବେଦୀ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କଲା। ସେ ବେଥେଲରେ ଏହିପରି କଲା, ନିଜେ ତିଆରି କରିଥିବା ବାସ୍ତୁରମାନଙ୍କୁ ବଳି ଅର୍ପଣ କରି; ଏବଂ ସେ ବେଥେଲରେ ନିଜେ ତିଆରି କରିଥିବା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲା। ଏହିପରି ସେ ନିଜେ ବେଥେଲରେ ତିଆରି କରିଥିବା ବେଦୀ ଉପରେ ଅଷ୍ଟମ ମାସର ପନ୍ଦରତମ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ମାସକୁ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରୁ ରଚନା କରିଥିଲା, ଅର୍ପଣ କଲା; ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲା; ଏବଂ ସେ ବେଦୀ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କରି ଧୂପ ଦ୍ଵାଳାଇଲା। 1 ରାଜାବଳୀ 12:26-33।

“ଦାନ”ର ଅର୍ଥ ବିଚାର, ଏବଂ ଏହା ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ; “ବେଥେଲ”ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ। ଆହରୋନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହରେ ଯେପରି, ସେହିପରି ରାଜା ଯେରୋବୋଆମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା କଳିସିଆ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ରବିବାର ଆଇନ ଆଡ୍ଢେକ୍ଟିଫିକର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଘଟେ, ଏବଂ ଆଡ୍ଢେକ୍ଟିଫିକର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନ—ଯାହାକି 1844ର ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଳ୍ପ ଭାବେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲା—ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଳ୍ପ ସହିତ ବୈଧ ଭାବରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲା। ସେହିପରି, ଆହାରୋନ ଓ ଯେରୋବୋଆମଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ 1863କୁ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନକୁ ଉଭୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ।

ନିୟମର ଦୃଢ଼ “ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ” ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୋତ୍ରକୁ ନୁହେଁ, ତାହାର କାରଣ ହେଉଛି ଆହରୋନଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବାସ୍ତୁର ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ଲେବୀୟମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵସ୍ତର ପରିଣାମସ୍ଵରୂପ, ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଗୋତ୍ରରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଲା, ଯେଉଁମାନେ ଯାଜକତ୍ଵର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିବେ—ଏକ ଏମିତି ସମ୍ମାନ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋତ୍ରର ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା। ଏହିକାରଣରୁ ଯାବତ୍ ସୁନିଶ୍ଚିତ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଜାଲିଆଡ଼ ଯାଜକତ୍ଵ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନ ହେଉ; ବରଂ ସେ ତାଙ୍କର ଯାଜକତ୍ଵକୁ “ଲୋକମାନଙ୍କର ନିମ୍ନତମ ଶ୍ରେଣୀରୁ, ଯେମାନେ ଲେବୀର ପୁତ୍ର ନୁହେଁ” ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

ଲେବୀଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ରବିବାର ନିୟମ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଅସ୍ଥିତ୍ଵରା ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହୋଇ ଏକ ପତାକା, କିମ୍ବା ବୋଲନ-ନୈବେଦ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୁଅନ୍ତି। ଶେଷ ଦିନମାନରେ ରବିବାର ନିୟମ ସଙ୍କଟର ଇତିହାସ, 1863 ମସିହାର ସଙ୍କଟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ନୃତନଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଳ୍ପ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଳ୍ପ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଆମେ ଏମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବା ଅନୁଲେବୀମାନଙ୍କୁ କ୍ରମଶଃ ବିଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମ ପାଖରେ ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ଇତିହାସ-ରେଖା ଅଛି ଯାହାକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ସେହି ରେଖାଟି 1856 ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଇ. ଅଟେ, ଏବଂ ଆମେ ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ତାହାକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

“ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆମର ମହାୟାଜକ ଭାବେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ଦାନିଏଲ 8:14ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି; ଦାନିଏଲ 7:13ରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନଦିନବାସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗମନ; ଏବଂ ମଲାଖୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବବାଣୀକୃତ ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ—ଏହା ସବୁ ଏକେ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହି ଘଟଣା ମତ୍ 25ରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ, ବରଙ୍କ ବିବାହକୁ ଆଗମନ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।” The Great Controversy, 426.